

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Marta Romańska

SSN Marek Sychowicz (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi S. S. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 października 2008 r., sygn. akt VI ACa (...),
wydanego

w sprawie z powództwa S. S.

przeciwko H. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2010 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 13 stycznia 2010 r.,
sygn. akt VI ACa (...),

oddala zażalenie;

oddala wniosek adw. A. W. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu zażaleniowym.

Uzasadnienie

Powódka S. S. wniosła o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 15 października 2009 r., powołując się m.in. na pozbawienie jej możliwości działania przed tym Sądem (art. 401 pkt 2 k.p.c.),

gdyż sprawę rozpoznano pod jej nieobecność, a nieobecność ta spowodowana była chorobą, przy czym o terminie rozprawy nie została zawiadomiona.

Postanowieniem z dnia 13 stycznia 2010 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę. Stwierdził w szczególności, że skarga nie została oparta na ustawowej podstawie, albowiem nie stanowiło naruszenia przepisów prawa niezawiadomienie powódki o terminie rozprawy w sytuacji, gdy była ona reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, został on zawiadomiony o rozprawie i uczestniczył w niej.

W zażaleniu na wymienione postanowienie powódka zarzuciła naruszenie art. 410 § 1 w zw. z art. 401 pkt 2 k.p.c. przez błędne przyjęcie, że skarga o wznowienie postępowania została oparta na podstawie, która faktycznie nie występuje oraz że w zakresie badania podstaw wznowienia na posiedzeniu niejawnym mieści się również merytoryczne badanie, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje. Wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Według art. 410 § 1 k.p.c. badaniem, które może być dokonane przez sąd na posiedzeniu niejawnym, objęte jest, czy skarga o wznowienie postępowania wniesiona została w przepisany termin, czy jest dopuszczalna i czy została oparta na ustawowej podstawie. Trafnie Sąd Apelacyjny uznał, że stosownie do powołanego przepisu skarga o wznowienie postępowania podlega odrzuceniu nie tylko wtedy, gdy powołana w niej podstawa została sformułowana w sposób nieodpowiadający ustawowemu określeniu podstawy wznowienia, ale także wówczas, gdy wskazane w niej okoliczności zostały zakwalifikowane przez skarżącego jako ustawowa podstawa wznowienia, jednakże w rzeczywistości podstawy tej nie wypełniają.

Z akt sprawy wynika, że powódka reprezentowana była przez adwokata, został on zawiadomiony o rozprawie przed Sądem Apelacyjnym i uczestniczył w niej. Wbrew twierdzeniu skarżącej Sąd nie zawiadomił powódki o terminie rozprawy. Działaniem swoim Sąd nie naruszył przepisów prawa. W sytuacji, gdy strona jest reprezentowana przez pełnomocnika, doręczenia pism sądowych, w tym zawiadomień o terminach posiedzeń, dokonuje się temu pełnomocnikowi (art. 133 § 3 k.p.c.). Zasady tej nie wyłącza okoliczność, że obok pisma sporządzonego przez jej pełnomocnika zawierającego apelację od wyroku Sądu pierwszej instancji, powódka wniosła „osobistą apelację”.

Podstawą wznowienia postępowania przewidzianą w art. 401 pkt 2 k.p.c. jest pozbawienie możliwości działania spowodowane naruszeniem przepisów prawa.

Ponieważ niewzięcie przez powódkę udziału w rozprawie przed Sądem Apelacyjnym nie było spowodowane naruszeniem przez ten Sąd przepisów prawa, nie może być mowy o wystąpieniu tej podstawy wznowienia. Odrzucając na posiedzeniu niejawnym skargę o wznowienie postępowania Sąd Apelacyjny nie naruszył przepisów wskazanych w zażaleniu.

Z przytoczonych względów, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c., zażalenie należało oddalić.

Oddaleniu podlega też wniosek pełnomocnika powódki adw. A. W. o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce w postępowaniu zażaleniowym. Ze złożonego w postępowaniu zażaleniowym pełnomocnictwa wynika, że adw. A. W. jest (stał się) pełnomocnikiem powódki z wyboru. Koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie przez adwokata ponosi zaś Skarb Państwa tylko wówczas, gdy adwokat ustanowiony został z urzędu (§ 1 pkt 3 i § 19-21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).